

vjetunionen ville imidlertid ingen sinde give tilslutning til rustningskontrol uden afrustning, hvilket ville være ensbetydende med etableringen af et internationalt spionagesystem og ville være i en aggressors interesse. Sovjetunionen havde afbrudt forhandlingerne i timagtskomiteen og indbragt afrustningsspørgsmålet for FN's generalforsamling, fordi vestmagterne misbrugte komiteen som et slør over rustningskapløbet.

Med henblik på at lette generalforsamlingens arbejde forelagde han et forslag betitulet „Grundlæggende bestemmelser i en traktat om almindelig og fuldstændig afrustning“ med et tilhørende forklarende memorandum.

Ligesom i tidligere nedrustningsforslag opereres der også i det nye sovjetiske forslag med tre faser, og forslaget har som grundlag bestemmelserne i Sovjetunionens regerings forslag af 2. juni 1960.

I mange henseender imødekom de de vestlige magters position, hvilket skulle muliggøre en overenskomst på et tidligt tidspunkt.

Det var ministerpræsidentens opfattelse, at De Forenede Stater kun nogle få uger, før forsamlingen trådte sammen, prøvede at omgå hele sagen ved at sammenkalde De Forenede Nationers nedrustningskommission, men nedrustning var, sagde han, et hovedspørgsmål for hele menneskeheden og plenarforsamlingen det mest repræsentative og autoritative forum. I nedrustningskommissionen havde De Forenede Stater prøvet at lede forhandlingerne ind i en sådan retning, at der ikke kunne findes nogen løsning, idet de fremsatte et forslag, som nu var gentaget af præsident Eisenhower, om at De Forenede Stater og Sovjetunionen hver under internationalt opsyn skulle overføre 30 000 kg spaltbart materiale fremstillet til militære formål, eller at disse lande skulle begynde at lukke den ene efter den anden af fabrikker, der fremstillede sådant materiale til militære formål.

Han fandt ikke dette forslag vidtgående nok, idet det kun forudså, at visse mængder spaltbart materiale blev fjernet fra eksisterende militære lagre, men disse lagre var så store, at de rummede mere end nok til at ødelægge hele lande og befolkninger.

Kun fuldstændigt forbud mod kernevåben tillige med ophør med fabrikation deraf og forsøg dermed og ødelæggelse af alle lagre

kunne frelse menneskeheden fra truslen om en atomkrig.

Ministerpræsidenten mente, at fredelig sameksistens fremdeles var mulig, men erklærede videre, at der stadig var uløste problemer i arven fra den anden verdenskrig. Det var Vestmagternes skyld, at en fredstraktat med Tyskland og det vigtige spørgsmål om Vestberlin ikke var løst. Den sovjetiske regering var imidlertid beredt til at stille spørgsmålet om en fredstraktat med Tyskland i bero for at forsøge, om der kunne nås til overenskomst på den topkonference, som Sovjetunionen havde foreslået afholdt om få måneder.

Ministerpræsident Khrushchev beskæftigede sig i den afsluttende del af sin tale med De Forenede Nationers virksomhed, idet han efter at have udtalt, at FN var en nyttig og nødvendig organisation, erklærede, at den sovjetiske regering var af den overbevisning, at tiden var inde til at skabe bedre betingelser for FN's virksomhed. De negative sider ved FN fik udtryk i den kendsgerning, at indtil nu var det lykkedes visse lande at gennemføre deres vilje og deres politik ved løsningen af visse spørgsmål i FN til skade for andre stater.

Også organisationens eksekutive maskineri var ensidigt sammensat og søgte ofte spørgsmålene løst ud fra en vis gruppe staters synspunkt. Dette gjaldt især generalsekretæren, idet de vestlige militære blokke udnyttede denne post til deres fordel ved at nominere en kandidat, som var acceptabel for dem. Resultatet var, at i mange tilfælde udførtes FN's og sekretariatets praktiske rutinearbejde på partisk måde. Organisationens personel blev også ensidigt udpeget.

Under Congo-krisen havde generalsekretariatets partiskhed særlig vist sig, idet hr. Hammarskjöld ved iværksættelsen af sikkerhedsrådets beslutninger havde stillet sig på linje med „kolonialisterne“ og de lande, som støttede det. Nødvendigheden af visse forandringer og forbedringer var også begrundet i almindelige spørgsmål som f. eks. nedrustningen. Maskineriet skulle allerede nu tilpasses de forhold, som ville opstå under iværksættelsen af en beslutning om afrustning, mente han.

I spørgsmålet om oprettelse af væbnede styrker fra alle lande til brug for FN i for-